

U S T A W A

z dnia 21 grudnia 2000 r.

o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa reguluje sprawy jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych oraz organizację i zasady działania Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

Opracowano na
podstawie: t.j.
Dz. U. z 2021 r.
poz. 630, z 2022 r.
poz. 24, 1079,
1370.

¹⁾ Przepisy niniejszej ustawy:

1) wykonują postanowienia:

- a) rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. UE L 165 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 200),
- b) rozporządzenia Komisji (WE) nr 1249/2008 z dnia 10 grudnia 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wdrożenia wspólnotowych skal klasyfikacji tusz wołowych, wieprzowych i baranich oraz raportowania ich cen (Dz. Urz. UE L 337 z 16.12.2008, str. 3, z późn. zm.),
- c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylenia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz. Urz. UE L 304 z 22.11.2011, str. 18, z późn. zm.),
- d) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 549),
- e) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 671, z późn. zm.);

2) wdrażają postanowienia:

- a) dyrektywy Rady 89/396/EWG z dnia 14 czerwca 1989 r. w sprawie wskazówek lub oznakowań identyfikacyjnych partii towaru, do której należy dany środek spożywczy (Dz. Urz. WE L 186 z 30.06.1989, str. 21, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 10, str. 1),

2022-07-08

Art. 2. Przepisy ustawy nie dotyczą:

- 1) artykułów rolno-spożywczych wytwarzanych na własny użytek;
- 2) materiału siewnego roślin rolniczych, ogrodniczych i zielarskich w rozumieniu przepisów o nasiennictwie;
- 3) (uchylony)
- 4) wymagań zdrowotnych, sanitarnych, weterynaryjnych i fitosanitarnych dotyczących artykułów rolno-spożywczych określonych w odrębnych przepisach;
- 5) jakości handlowej owoców i warzyw w zakresie uregulowanym w przepisach Unii Europejskiej.

Art. 3. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) artykuły rolno-spożywcze – produkty rolne, runo leśne, dziczyznę, organizmy morskie i słodkowodne w postaci surowców, półproduktów oraz wyrobów gotowych otrzymywanych z tych surowców i półproduktów, w tym środki spożywcze;
- 2) żywność (środek spożywczy) – każdą substancję lub produkt w rozumieniu art. 2 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. WE L 31 z 01.02.2002);
- 3) (uchylony)
- 4) obrót – czynności w rozumieniu art. 3 pkt 8 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 2;
- 5) jakość handlowa – cechy artykułu rolno-spożywczego dotyczące jego właściwości organoleptycznych, fizykochemicznych i mikrobiologicznych w zakresie technologii produkcji, wielkości lub masy oraz wymagania

b) dyrektywy Rady 91/238/EWG z dnia 22 kwietnia 1991 r. zmieniającej dyrektywę 89/396/EWG w sprawie wskazówek lub oznakowań identyfikacyjnych partii towaru, do której należy dany środek spożywczy (Dz. Urz. WE L 107 z 27.04.1991, str. 50; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 10, str. 275),

c) dyrektywy Rady 92/11/EWG z dnia 3 marca 1992 r. zmieniającej dyrektywę 89/396/EWG w sprawie wskazówek lub oznakowań identyfikacyjnych partii towaru, do której należy dany środek spożywczy (Dz. Urz. WE L 65 z 11.03.1992, str. 32; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 11, str. 81).

wynikające ze sposobu produkcji, opakowania, prezentacji i oznakowania, nieobjęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi;

- 6) (uchylony)
- 7) partia produkcyjna – określoną ilość artykułu rolno-spożywczego wyprodukowanego, przetworzonego lub zapakowanego w praktycznie takich samych warunkach;
- 8) próbka – część partii produkcyjnej pobraną jednorazowo, w sposób losowy, w celu kontroli lub oceny w zakresie jakości handlowej artykułu rolno-spożywczego;
- 9) producent – osobę fizyczną, osobę prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która:
 - a) produkuje lub paczkuje artykuły rolno-spożywcze, lub
 - b) wprowadza artykuły rolno-spożywcze do obrotu, jeżeli działalność ta jest zarejestrowana na terytorium któregoś z państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;
- 10) artykuł rolno-spożywczy zafałszowany – produkt, którego skład jest niezgodny z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych, albo produkt, w którym zostały wprowadzone zmiany, w tym zmiany dotyczące oznakowania, mające na celu ukrycie jego rzeczywistego składu lub innych właściwości, jeżeli niezgodności te lub zmiany w istotny sposób naruszają interesy konsumentów finalnych, w szczególności jeżeli:
 - a) dokonano zabiegów, które zmieniły lub ukryły jego rzeczywisty skład lub nadały mu wygląd produktu zgodnego z przepisami dotyczącymi jakości handlowej,
 - b) w oznakowaniu podano nazwę niezgodną z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych albo niezgodną z prawdą,
 - c) w oznakowaniu podano niezgodne z prawdą dane w zakresie składu, pochodzenia, terminu przydatności do spożycia lub daty minimalnej trwałości, zawartości netto lub klasy jakości handlowej;
- 11) konsument finalny – konsumenta finalnego, w rozumieniu art. 3 pkt 18 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady

z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności.

Rozdział 2

Jakość handlowa

Art. 4. 1. Wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania, oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta.

2. Określenie wymagań w zakresie jakości handlowej artykułu rolno-spożywczego może nastąpić w szczególności przez ustalenie jego klasy jakości.

Art. 5. Opakowania artykułów rolno-spożywczych wprowadzanych do obrotu powinny zapewniać zachowanie cech istotnych dla danego rodzaju artykułu rolno-spożywczego, decydujących o jego tożsamości.

Art. 6. 1. Artykuły rolno-spożywcze wprowadzane do obrotu są oznakowane co najmniej w języku polskim.

2. (uchylony)

3. (uchylony)

4. Wymóg znakowania w języku polskim nie dotyczy artykułów rolno-spożywczych przeznaczonych do wywozu poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 7. 1. Oznakowanie artykułu rolno-spożywczego zawiera informacje istotne z punktu widzenia jakości handlowej artykułu rolno-spożywczego, w szczególności:

- 1) nazwę, pod którą artykuł rolno-spożywczy jest wprowadzany do obrotu;
- 2) inne dane umożliwiające identyfikację artykułu rolno-spożywczego oraz odróżnienie go od innych artykułów rolno-spożywczych.

2. (uchylony)

3. Zgodność informacji, o których mowa w ust. 1, ze stanem faktycznym zapewnia producent, który po raz pierwszy wprowadził do obrotu artykuł rolno-spożywczy.

4. Producenci są obowiązani posiadać informacje, o których mowa w ust. 1, na wszystkich etapach obrotu artykułem rolno-spożywczym w czasie posiadania tego artykułu rolno-spożywczego.

Art. 7a. 1. Artykuły rolno-spożywcze wprowadzane do obrotu znakuje się ponadto widocznym, czytelnym i nieusuwalnym kodem identyfikacyjnym partii produkcyjnej, umożliwiającym identyfikację artykułu rolno-spożywczego z danej partii produkcyjnej.

2. Kod identyfikacyjny, o którym mowa w ust. 1, jest nadawany przez producenta.

Art. 7b. 1. Oznakowanie artykułu rolno-spożywczego będącego produktem nieprzetworzonym w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. n rozporządzenia (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm.²⁾) – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 34, str. 319) może zawierać informację „Produkt polski”, jeżeli produkcja podstawowa w rozumieniu art. 3 pkt 17 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności tego produktu odbyła się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a w przypadku:

- 1) mięsa – jeżeli zostało pozyskane ze zwierząt urodzonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz których chów i ubój odbyły się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) produktów pochodzenia zwierzęcego innych niż mięso – jeżeli zostały pozyskane od zwierząt, których chów odbywa się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Oznakowanie artykułu rolno-spożywczego będącego produktem przetworzonym w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. o rozporządzenia (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych może zawierać informację „Produkt polski”, jeżeli został wyprodukowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i wszystkie jego składniki

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 153 z 12.06.2008, str. 42, Dz. Urz. UE L 277 z 18.10.2008, str. 7, Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2009, str. 109, Dz. Urz. UE L 160 z 12.06.2013, str. 19 oraz Dz. Urz. UE L 222 z 17.08.2016, str. 114.

spełniają warunki określone w ust. 1 lub zostały wyprodukowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyłącznie ze składników spełniających warunki określone w ust. 1, a jeżeli do jego produkcji użyto innych składników:

- 1) łączna masa tych składników wynosi nie więcej niż 25% łącznej masy wszystkich składników w chwili ich użycia do wyprodukowania tego produktu, nie licząc masy wody użytej do jego produkcji, oraz
- 2) nie można zastąpić tych składników takimi samymi składnikami, które:
 - a) spełniają warunki określone w ust. 1 lub
 - b) zostały wyprodukowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyłącznie ze składników spełniających warunki określone w ust. 1.

3. W oznakowaniu artykułu rolno-spożywczego informację „Produkt polski” można również zamieszczać w formie znaku graficznego zawierającego tę informację.

4. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, wzór znaku graficznego zawierającego informację „Produkt polski”, mając na względzie zapewnienie jednolitej formy prezentacji i specyfikę informacji, która będzie przekazywana za pośrednictwem tego znaku.

Art. 8. (uchylony)

Art. 9. Artykuły rolno-spożywcze należy składować i transportować w sposób zapewniający utrzymanie ich właściwej jakości handlowej.

Art. 10. 1. Artykuły rolno-spożywcze przywożone z państw niebędących członkami Unii Europejskiej, z wyłączeniem państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, mogą być dopuszczone do obrotu w rozumieniu przepisów prawa celnego, pod warunkiem przeprowadzenia kontroli jakości handlowej przez organ Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

1a. W przypadku konieczności wykonania badań laboratoryjnych artykuły, o których mowa w ust. 1, mogą być za zgodą organu celnego:

- 1) składowane w miejscu i na warunkach określonych przez organ Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, do czasu uzyskania wyników badań pobranych przez ten organ próbek, albo
- 2) skierowane do miejsca przeznaczenia i poddane badaniom laboratoryjnym przez właściwy miejscowo organ Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

2. W przypadku wydania przez organ Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych decyzji o zakazie wprowadzenia artykułu rolno-spożywczego do obrotu, o której mowa w art. 30 ust. 1, organ celny odmawia przyjęcia zgłoszenia celnego, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.

2a. Organ Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych przeprowadzający kontrolę graniczną jakości handlowej w portach morskich współpracuje z organami celnymi w zakresie tej kontroli, w szczególności informuje naczelnika urzędu celno-skarbowego właściwego dla portu morskiego o terminie, w tym o godzinie, i miejscu planowanej kontroli. Organ Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych przeprowadza kontrolę graniczną jakości handlowej w portach morskich w sposób pozwalający na zachowanie terminów, o których mowa w art. 60 ust. 2–5 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 505, 568, 695, 1087, 1106 i 2320).

3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, w drodze rozporządzenia, określi wykaz artykułów rolno-spożywczych, o których mowa w ust. 1, oraz ich minimalne ilości podlegające kontroli jakości handlowej, kierując się znaczeniem tych artykułów dla rynku krajowego.

Art. 11. (uchylony)

Art. 12. 1. Podjęcie działalności w zakresie produkcji, składowania, konfekcjonowania i obrotu artykułami rolno-spożywczymi podlega zgłoszeniu wojewódzkiemu inspektorowi jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę zgłaszającego, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy:

- 1) rolników, w rozumieniu przepisów o ubezpieczeniu społecznym rolników, w zakresie prowadzonej działalności rolniczej, z wyłączeniem działalności polegającej na znakowaniu i pakowaniu jaj;
- 1a) producentów wina, o których mowa w art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 2 grudnia 2021 r. o wyrobach winiarskich (Dz. U. z 2022 r. poz. 24), którzy wyrabiają wino lub moszcz z winogron pozyskanych wyłącznie z upraw winorośli wpisanych do ewidencji winnic położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) podjęcia działalności gospodarczej w zakresie obrotu detalicznego artykułami rolno-spożywczymi.

3. Zgłoszenia dokonuje się nie później niż w dniu rozpoczęcia działalności, o której mowa w ust. 1; zgłoszenie zawiera:

- 1) imię, nazwisko i adres albo nazwę i siedzibę zgłaszającego;
- 1a) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile zgłaszający taki numer posiada, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP);
- 2) określenie przedmiotu działalności, o której mowa w ust. 1, w tym informację o działalności eksportowej;
- 3) wskazanie miejsca produkcji, składowania lub konfekcjonowania artykułów rolno-spożywczych.

3a. (uchylony)

4. Wojewódzkiemu inspektorowi jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych należy zgłosić:

- 1) zmianę danych, o których mowa w ust. 3, w terminie 7 dni od dnia jej dokonania;
- 2) zaprzestanie prowadzenia działalności, o której mowa w ust. 1, w terminie 7 dni od dnia jej zaprzestania.

Art. 13. 1. Artykuły rolno-spożywcze charakteryzujące się specyficznymi cechami jakości handlowej lub wymaganiami jakości handlowej, w szczególności w zakresie sposobu produkcji, składu lub właściwości organoleptycznych, mogą być oznakowane znakiem jakości.

2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, wzór znaku jakości, mając na względzie, aby znak kojarzył się powszechnie z produkcją roślinną lub zwierzęcą.

3. Znak jakości przyznaje minister właściwy do spraw rynków rolnych, w drodze decyzji, po zasięgnięciu opinii Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

4. Wniosek o przyznanie znaku jakości producent artykułu rolno-spożywczego składa do ministra właściwego do spraw rynków rolnych.

5. (uchylony)

6. (uchylony)

7. (uchylony)

8. (uchylony)

9. (uchylony)

10. (uchylony)

11. (uchylony)

Art. 14. 1. Znak jakości przyznawany jest na okres 3 lat.

2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, na wniosek Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, może, w drodze decyzji, cofnąć przyznanie znaku jakości przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, jeżeli artykuł rolno-spożywczy przestanie spełniać wymagania jakościowe, o których mowa w art. 13 ust. 1.

Art. 15. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, w drodze rozporządzenia:

- 1) w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określi sposób znakowania i szczegółowy zakres informacji podawanych w oznakowaniu poszczególnych rodzajów środków spożywczych, w tym środków spożywczych:
 - a) bez opakowań przeznaczonych do sprzedaży konsumentowi finalnemu lub zakładom żywienia zbiorowego w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. d rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz. Urz. UE L 304 z 22.11.2011, str. 18, z późn. zm.),
 - b) pakowanych przy sprzedaży,
- 2) może określić inne szczegółowe wymagania w zakresie jakości handlowej niektórych artykułów rolno-spożywczych lub ich grup,
- 3) może określić szczegółowe wymagania w zakresie składowania lub transportu niektórych artykułów rolno-spożywczych,
- 4) określi szczegółowy zakres i sposób znakowania niektórych grup i rodzajów artykułów rolno-spożywczych kodem identyfikacyjnym partii produkcyjnej,
- 5) może określić sposób żywienia lub warunki chowu zwierząt, mające wpływ na jakość handlową artykułów rolno-spożywczych otrzymywanych z tych zwierząt,
- 6) może określić szczegółowy zakres i sposób znakowania nieprzeznaczonych bezpośrednio dla konsumenta finalnego niektórych grup i rodzajów

opakowanych artykułów rolno-spożywczych lub artykułów rolno-spożywczych bez opakowań

– mając na względzie konieczność zapewnienia nabywcy niezbędnych informacji umożliwiających porównanie nabywanego artykułu rolno-spożywczego z innymi artykułami rolno-spożywczymi tego samego rodzaju, zapobieganie nieuczciwym praktykom rynkowym oraz zapewnienie właściwej jakości handlowej tych artykułów.

Art. 15a. 1. Tusze wieprzowe oraz wołowe poddaje się klasyfikacji i oznacza się znakiem klasy jakości handlowej ustalonej dla danej tuszy, zgodnie z warunkami określonymi w przepisach Unii Europejskiej³⁾.

2. Tusze innych zwierząt mogą być klasyfikowane i oznaczane znakiem klasy jakości handlowej.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do:

- 1) tusz pochodzących ze świń użytych do rozrodu;
- 2) tusz wieprzowych pochodzących z rzeźni, w których poddaje się ubojowi:
 - a) nie więcej niż 200 świń tygodniowo średniorocznie lub
 - b) (uchylona)
- 3) tusz wołowych pochodzących z rzeźni, w których poddaje się ubojowi:
 - a) nie więcej niż 75 sztuk bydła w wieku od 8. miesiąca życia tygodniowo średniorocznie lub.
 - b) (uchylona)

³⁾ 1) rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 671, Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 865, Dz. Urz. UE L 189 z 27.06.2014, str. 261, Dz. Urz. UE L 130 z 19.05.2016, str. 20, Dz. Urz. UE L 135 z 24.05.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 193 z 19.07.2016, str. 17, Dz. Urz. UE L 202 z 28.07.2016, str. 5, Dz. Urz. UE L 91 z 05.04.2017, str. 44, Dz. Urz. UE L 350 z 29.12.2017, str. 15 i Dz. Urz. UE L 114 z 04.05.2018, str. 39);

2) rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/1182 z dnia 20 kwietnia 2017 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do unijnych skal klasyfikacji tusz wołowych, wieprzowych i baranich oraz raportowania cen rynkowych niektórych kategorii tusz i żywych zwierząt (Dz. Urz. UE L 171 z 04.07.2017, str. 74);

3) rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/1184 z dnia 20 kwietnia 2017 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do unijnych skal klasyfikacji tusz wołowych, wieprzowych i baranich oraz raportowania cen rynkowych niektórych kategorii tusz i żywych zwierząt (Dz. Urz. UE L 171 z 04.07.2017, str. 103);

4) decyzja Komisji 2005/240/WE z dnia 11 marca 2005 r. zatwierdzająca metody klasyfikacji tusz wieprzowych w Polsce (Dz. Urz. UE L 74 z 19.03.2005, str. 62, Dz. Urz. UE L 207 z 10.08.2005, str. 20, Dz. Urz. UE L 258 z 04.10.2005, str. 5, Dz. Urz. UE L 209 z 17.08.2011, str. 43 i Dz. Urz. UE L 42 z 13.02.2019, str. 29).

3a. Za liczbę sztuk poddawanych ubojowi tygodniowo średniorocznie przyjmuje się średnią za ostatni rok kalendarzowy.

3b. W przypadku gdy średnia liczba sztuk poddawanych ubojowi za ostatni rok kalendarzowy jest niższa od wielkości określonych w ust. 3 pkt 2 lit. a lub pkt 3 lit. a, za liczbę sztuk poddawanych ubojowi tygodniowo średniorocznie przyjmuje się średnią za okres ostatnich dwóch lat poprzedzających rok kalendarzowy, w którym ma być prowadzona klasyfikacja.

3ba. W przypadku gdy podmiot poddający zwierzęta ubojowi poddaje klasyfikacji tusze wołowe lub wieprzowe, nie będąc obowiązany do prowadzenia tej klasyfikacji, klasyfikacji poddaje się wszystkie tusze podlegające klasyfikacji zgodnie z warunkami określonymi w przepisach Unii Europejskiej³⁾ i oznacza się je znakiem klasy jakości handlowej.

3c. Organ Inspekcji właściwy ze względu na miejsce poddawania zwierząt ubojowi może wystąpić z wnioskiem do podmiotu obowiązane do prowadzenia klasyfikacji tusz, o których mowa w ust. 1, o przekazanie informacji o planowanych terminach poddawania zwierząt ubojowi we wskazanym w tym wniosku okresie. Okres ten nie może być dłuższy niż trzy miesiące. Informacje o planowanych terminach poddawania zwierząt ubojowi przekazuje się w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku.

3d. Podmiot poddający zwierzęta ubojowi składa właściwemu ze względu na miejsce poddawania zwierząt ubojowi organowi Inspekcji kwartalną i roczną informację o liczbie uzyskanych tusz:

- 1) wołowych i wieprzowych;
- 2) w poszczególnych kategoriach oraz klasach uformowania i otluszczenia – w odniesieniu do tusz bydła w wieku od 8. miesiąca życia, jeżeli poddawał tusze klasyfikacji;
- 3) w poszczególnych klasach mięsności – w odniesieniu do tusz wieprzowych, jeżeli poddawał tusze klasyfikacji.

3e. Informację, o której mowa w ust. 3d, składa się w terminie do 10 dnia miesiąca następującego po kwartale lub roku, którego informacja dotyczy.

4. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, w drodze rozporządzenia:

- 1) określi szczegółowy sposób oznaczania klasy jakości handlowej tusz wieprzowych oraz tusz wołowych,

- 2) określi wzory formularzy służących do sporządzania informacji, o których mowa w ust. 3d,
 - 3) może określić rodzaje tusz innych zwierząt oznaczanych znakiem klasy jakości handlowej oraz sposób ich oznaczania tym znakiem
- mając na względzie potrzebę zastosowania do tych czynności odpowiednich urządzeń, określenia warunków klasyfikacji umożliwiającej jednolitą rejestrację cen rynkowych oraz zapewnienia odpowiedniej zapłaty producentom.

Art. 15b. 1. Metoda automatycznej klasyfikacji tusz wołowych, o której mowa w art. 10 ust. 1 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/1182 z dnia 20 kwietnia 2017 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do unijnych skal klasyfikacji tusz wołowych, wieprzowych i baranich oraz raportowania cen rynkowych niektórych kategorii tusz i żywych zwierząt (Dz. Urz. UE L 171 z 04.07.2017, str. 74), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/1182”, wymaga zatwierdzenia przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych dokonywanego na wniosek zainteresowanego podmiotu.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) imię i nazwisko oraz adres i miejsce zamieszkania albo nazwę oraz adres i siedzibę podmiotu zainteresowanego, z tym że w przypadku gdy podmiotem zainteresowanym jest osoba fizyczna, zamiast adresu i miejsca zamieszkania tej osoby – miejsce i adres wykonywania działalności, jeżeli są inne niż adres i miejsce zamieszkania tej osoby;
- 2) określenie rzeźni, w której zostanie przeprowadzony test zatwierdzający, o którym mowa w części A załącznika IV do rozporządzenia 2017/1182;
- 3) wskazanie typu urządzenia do automatycznej klasyfikacji tusz wołowych, nazwę producenta tego urządzenia i rok jego produkcji.

3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych niezwłocznie przekazuje wniosek, o którym mowa w ust. 1, Głównemu Inspektorowi Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, który:

- 1) przygotowuje informacje, o których mowa w części B załącznika IV do rozporządzenia 2017/1182;
- 2) organizuje test zatwierdzający, o którym mowa w części A załącznika IV do rozporządzenia 2017/1182;

3) przygotowuje informacje, o których mowa w lit. a i b część C załącznika IV do rozporządzenia 2017/1182.

4. Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych przekazuje niezwłocznie ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych informacje, o których mowa w części B oraz w lit. a i b część C załącznika IV do rozporządzenia 2017/1182.

5. Minister właściwy do spraw rynków rolnych przekazuje instytutowi badawczemu prowadzącemu badania i analizy związane z jakością żywności informacje, o których mowa w lit. a i b część C załącznika IV do rozporządzenia 2017/1182.

6. Instytut, o którym mowa w ust. 5, przeprowadza analizę ilościową wyników testu zatwierdzającego, o której mowa w lit. c część C załącznika IV do rozporządzenia 2017/1182, oraz ocenę dokładności metod automatycznej klasyfikacji, o której mowa w lit. d część C załącznika IV do rozporządzenia 2017/1182, i przekazuje niezwłocznie wyniki tej analizy i oceny ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych.

7. Minister właściwy do spraw rynków rolnych zatwierdza, w drodze decyzji, metodę automatycznej klasyfikacji tusz wołowych, o której mowa w art. 10 ust. 1 rozporządzenia 2017/1182, jeżeli wyniki analizy ilościowej wyników testu zatwierdzającego, o której mowa w lit. c część C załącznika IV do rozporządzenia 2017/1182, i oceny dokładności metod automatycznej klasyfikacji, o której mowa w lit. d część C załącznika IV do rozporządzenia 2017/1182, spełniają wymagania określone w części A załącznika IV do rozporządzenia 2017/1182.

8. Minister właściwy do spraw rynków rolnych przekazuje kopię decyzji, o której mowa w ust. 7, Głównemu Inspektorowi Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

Art. 15c. Minister właściwy do spraw rynków rolnych jest organem właściwym do przekazywania Komisji Europejskiej informacji, o których mowa w częściach B i C załącznika IV do rozporządzenia 2017/1182.

Art. 15d. 1. Podmiot zainteresowany zatwierdzeniem metody automatycznej klasyfikacji tusz wołowych, o której mowa w art. 10 ust. 1 rozporządzenia 2017/1182, ponosi koszty zatwierdzenia tej metody, które obejmują:

- 1) przygotowanie informacji, o których mowa w części B załącznika IV do rozporządzenia 2017/1182;
- 2) organizację i przeprowadzenie testu zatwierdzającego, o którym mowa w części A załącznika IV do rozporządzenia 2017/1182;
- 3) przeprowadzenie analizy wyników testu zatwierdzającego, o którym mowa w części A załącznika IV do rozporządzenia 2017/1182;
- 4) przygotowanie informacji, o których mowa w lit. a i b część C załącznika IV do rozporządzenia 2017/1182;
- 5) przeprowadzenie analizy ilościowej wyników testu zatwierdzającego, o której mowa w lit. c część C załącznika IV do rozporządzenia 2017/1182, oraz oceny dokładności metod automatycznej klasyfikacji, o których mowa w lit. d część C załącznika IV do rozporządzenia 2017/1182.

2. Podmiot zainteresowany zatwierdzeniem metody automatycznej klasyfikacji tusz wołowych, o której mowa w art. 10 ust. 1 rozporządzenia 2017/1182, uiszcza opłatę obejmującą koszty, o których mowa w:

- 1) ust. 1 pkt 1–4, na rachunek bankowy wskazany przez Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych;
- 2) ust. 1 pkt 5, na rachunek bankowy wskazany przez instytut, o którym mowa w art. 15b ust. 5.

Rozdział 3

Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych

Art. 16. 1. Tworzy się Inspekcję Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, zwaną dalej „Inspekcją”.

2. Inspekcja podlega ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych.

3. Inspekcja jest powołana do kontroli przestrzegania przepisów o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, w tym w zakresie ochrony interesów i praw konsumentów finalnych.

Art. 17. 1. Do zadań Inspekcji należy:

- 1) nadzór nad jakością handlową artykułów rolno-spożywczych, a w szczególności:
 - a) kontrola jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych w produkcji i obrocie, w tym wywożonych za granicę,

- b) kontrola jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych przywożonych spoza państw członkowskich Unii Europejskiej oraz spoza państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w tym kontrola graniczna tych artykułów,
- c) dokonywanie oceny i wydawanie świadectw w zakresie jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych,
- d) powiadamianie podpunktu krajowego punktu kontaktowego w ramach sieci systemu wczesnego ostrzegania o niebezpiecznej żywności i paszach (systemu RASFF) o podjętych decyzjach dotyczących niebezpiecznych artykułów rolno-spożywczych,
- e) kontrola artykułów rolno-spożywczych oznakowanych chronionymi nazwami pochodzenia, chronionymi oznaczeniami geograficznymi albo nazwami gwarantowanych tradycyjnych specjalności, zarejestrowanymi na podstawie przepisów o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych, lub nazwami odwołującymi się do zarejestrowanych chronionych nazw pochodzenia, chronionych oznaczeń geograficznych albo gwarantowanych tradycyjnych specjalności oraz współpraca z jednostkami sprawującymi taką kontrolę w innych państwach,
- f) kontrola wyrobów winiarskich oznakowanych chronionymi nazwami pochodzenia lub chronionymi oznaczeniami geograficznymi, zarejestrowanymi na podstawie przepisów o oznaczeniach geograficznych win oraz aromatyzowanych produktów sektora wina, lub nazwami odwołującymi się do zarejestrowanych chronionych nazw pochodzenia lub chronionych oznaczeń geograficznych oraz współpraca z jednostkami sprawującymi taką kontrolę w innych państwach,
- g) kontrola napojów spirytusowych oznakowanych chronionymi oznaczeniami geograficznymi, zarejestrowanymi na podstawie przepisów o wyrobie napojów spirytusowych oraz o rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych, lub nazwami odwołującymi się do zarejestrowanych chronionych oznaczeń geograficznych oraz współpraca z jednostkami sprawującymi taką kontrolę w innych państwach,

- h) kontrola artykułów rolno-spożywczych oznaczonych określeniem jakościowym stosowanym fakultatywnie „produkt górski”, o którym mowa w art. 31 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 343 z 14.12.2012, str. 1),
 - i) kontrola żywności w rolniczym handlu detalicznym w rozumieniu art. 3 ust. 3 pkt 29b ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2020 r. poz. 2021),
 - j) kontrola oznakowania wprowadzanych do obrotu produktów genetycznie zmodyfikowanych (produktów GMO) w rozumieniu art. 3 pkt 16 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o mikroorganizmach i organizmach genetycznie zmodyfikowanych (Dz. U. z 2021 r. poz. 117),
 - k) kontrola oznakowania genetycznie zmodyfikowanej żywności w zakresie wymagań określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Dz. Urz. UE L 268 z 18.10.2003, str. 1, z późn. zm.⁴⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 32, str. 432) oraz rozporządzeniu (WE) nr 1830/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. dotyczącym możliwości śledzenia i etykietowania organizmów zmodyfikowanych genetycznie oraz możliwości śledzenia żywności i produktów paszowych wyprodukowanych z organizmów zmodyfikowanych genetycznie i zmieniającym dyrektywę 2001/18/WE (Dz. Urz. UE L 268 z 18.10.2003, str. 24, z późn. zm.⁵⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 32, str. 455);
- 2) kontrola warunków składowania i transportu artykułów rolno-spożywczych;
- 3) (uchylony)
- 3a) kontrola prawidłowości wprowadzania do obrotu i oznakowania materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością;

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 368 z 23.12.2006, str. 99, Dz. Urz. UE L 211 z 11.08.2007, str. 40, Dz. Urz. UE L 97 z 09.04.2008, str. 64 oraz Dz. Urz. UE L 231 z 06.09.2019, str. 1.

⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 311 z 21.11.2008, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 198 z 25.07.2019, str. 241.

- 4) współpraca z właściwymi organami administracji rządowej w województwie, organami innych inspekcji, urzędami celno-skarbowymi, Policją, jednostkami samorządu terytorialnego oraz państwowymi jednostkami organizacyjnymi realizującymi politykę rolną państwa;
- 4a) współpraca z jednostkami organizacyjnymi pełniącymi funkcje agencji płatniczych w zakresie realizacji Wspólnej Polityki Rolnej oraz jednostkami organizacyjnymi uczestniczącymi w realizacji operacji współfinansowanych ze środków Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym zgodnie z działem IIIa ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1876 i 2369);
- 4b) współpraca z jednostkami organizacyjnymi uczestniczącymi w realizacji operacji współfinansowanych ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego Plus (EFS+) przeznaczonych na zwalczanie deprywacji materialnej zgodnie z działem IIIB ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej;
- 5) współpraca z organizacjami międzynarodowymi zajmującymi się jakością handlową artykułów rolno-spożywczych oraz ich obrotem międzynarodowym lub uczestnictwo w pracach tych organizacji;
- 5a) wykonywanie badań laboratoryjnych próbek artykułów rolno-spożywczych na potrzeby realizacji mechanizmów Wspólnej Polityki Rolnej dotyczących organizacji rynków rolnych;
- 5b) wykonywanie badań laboratoryjnych próbek artykułów rolno-spożywczych na potrzeby realizacji operacji współfinansowanych ze środków Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym zgodnie z działem IIIa ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej;
- 5c) wykonywanie badań laboratoryjnych próbek artykułów rolno-spożywczych na potrzeby realizacji operacji współfinansowanych ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego Plus (EFS+) przeznaczonych na zwalczanie deprywacji materialnej zgodnie z działem IIIB ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej zlecanych przez Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa w ramach zawartego porozumienia;
- 6) udzielanie informacji i szkolenie w zakresie przepisów i wymagań dotyczących jakości handlowej lub ustalania klas jakości handlowej oraz metod i badań artykułów rolno-spożywczych;

- 7) współpraca z urzędowymi jednostkami kontrolnymi w innych państwach w zakresie kontroli jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, w tym wymienianie informacji lub próbek artykułów rolno-spożywczych;
- 8) wykonywanie innych zadań określonych w przepisach odrębnych.

2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady organizacji Inspekcji, mając na względzie usprawnienie i ujednolicenie funkcjonowania jej organów.

2a. Kontrola jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych w produkcji może dotyczyć również sposobu żywienia i warunków chowu zwierząt, jeżeli informacja w tym zakresie została zadeklarowana przy wprowadzaniu artykułu rolno-spożywczego do obrotu.

2b. Minister właściwy do spraw rynków rolnych może, w drodze rozporządzenia, określić:

- 1) szczegółowy sposób kontroli jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych lub
- 2) wzory dokumentów związanych z przeprowadzaniem kontroli jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, lub
- 3) wzory dokumentów stwierdzających jakość handlową niektórych artykułów rolno-spożywczych lub ich grup

– biorąc pod uwagę konieczność dostosowania sposobu dokonywania kontroli do wymagań związanych ze swobodnym przepływem towarów oraz mając na względzie obowiązki określone w art. 8, 10 i 11 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. UE L 165 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 200, z późn. zm.).

3. (uchylony)

3a. Inspekcja, wykonując zadania, o których mowa w ust. 1:

- 1) pkt 5a, współpracuje z Agencją Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa;
- 2) pkt 5b, współpracuje z jednostkami organizacyjnymi uczestniczącymi w realizacji operacji współfinansowanych ze środków Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym;

3) pkt 5c, współpracuje z jednostkami organizacyjnymi uczestniczącymi w realizacji operacji współfinansowanych ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego Plus (EFS+) przeznaczonych na zwalczanie deprywacji materialnej.

3b. Współpraca, o której mowa w ust. 3a, odbywa się na podstawie porozumień zawartych pomiędzy Głównym Inspektorem Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych a podmiotami wymienionymi w ust. 3a.

4. Minister właściwy do spraw rynków rolnych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wykaz przejść granicznych, na których jest dokonywana kontrola jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych sprowadzanych z zagranicy, mając na względzie zabezpieczenie wprowadzania do obrotu artykułów rolno-spożywczych spełniających wymagania w zakresie jakości handlowej oraz uwzględniając możliwości organizacyjne i techniczne Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

Art. 17a. 1. Inspekcja sprawuje nadzór w zakresie jakości handlowej określonej przepisami Unii Europejskiej odnoszącymi się do:

- 1) mięsa drobiowego;
- 2) jaj;
- 3) tusz wieprzowych;
- 4) tusz wołowych;
- 5) tusz innych zwierząt;
- 6) mięsa pochodzącego z bydła w wieku poniżej 12. miesiąca życia.

2. (uchylony)

3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych ogłosi, w drodze obwieszczenia, wykaz przepisów Unii Europejskiej, o których mowa w ust. 1.

Art. 17b. 1. Inspekcja wydaje świadectwa potwierdzające pochodzenie mięsa wołowego z dorosłych osobników męskich, uprawniające do otrzymania refundacji wywozowych, o których mowa w przepisach Unii Europejskiej dotyczących warunków udzielania specjalnych refundacji wywozowych do niektórych rodzajów wołowiny bez kości oraz w przepisach Unii Europejskiej dotyczących przyznawania specjalnych refundacji eksportowych w sektorze wołowiny i cielęciny.

2. Świadectwa, o których mowa w ust. 1, są wydawane na wniosek przedsiębiorcy, złożony na formularzu opracowanym i udostępnionym przez

Inspekcję, po dokonaniu oceny mięsa wołowego w zakresie potwierdzenia jego tożsamości.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera w szczególności:

- 1) nazwę, siedzibę i adres albo imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres wnioskodawcy;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP);
- 3) informacje o:
 - a) dacie i miejscu uboju oraz liczbie zwierząt przeznaczonych do uboju, jeżeli wnioskodawca dokonuje uboju,
 - b) dacie i miejscu uboju, liczbie zwierząt przeznaczonych do uboju oraz dacie i miejscu odkostnienia mięsa i liczbie tusz przeznaczonych do odkostnienia mięsa, jeżeli wnioskodawca dokonuje odkostnienia,
 - c) państwie przeznaczenia.

4. Do oceny mięsa wołowego i wydawania świadectw, o których mowa w ust. 1, przepisy art. 31 ust. 2 i 3 oraz 5–7 stosuje się odpowiednio.

5. Za dokonanie czynności związanych z oceną mięsa wołowego, przeprowadzenie badań laboratoryjnych i wydanie świadectw, o których mowa w ust. 1, pobiera się opłatę w wysokości równej opłacie za dokonanie oceny jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, przeprowadzenie badań laboratoryjnych i wydanie świadectwa jakości handlowej, w sposób i w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 31 ust. 8 pkt 2.

Art. 17c. 1. Inspekcja prowadzi kontrole prawidłowości dokonanych transakcji finansowanych z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji, realizowanych w ramach Wspólnej Polityki Rolnej, z wyłączeniem refundacji eksportowych, zwane dalej „kontrolami”.

2. Kontrole są prowadzone na zasadach określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylającym rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 549), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 1306/2013”.

2a. W kontroli mogą uczestniczyć osoby zatrudnione lub funkcjonariusze Służby Celno-Skarbowej pełniący służbę w jednostkach organizacyjnych Krajowej

Administracji Skarbowej, a także przedstawiciele organów Unii Europejskiej lub państw członkowskich Unii Europejskiej.

3. Dyrektor Generalny Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa oraz Prezes Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, w celu przeprowadzenia przez Inspekcję kontroli, przekazują Głównemu Inspektorowi Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych informacje i dokumenty dotyczące transakcji, o których mowa w ust. 1.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa i minister właściwy do spraw rynków rolnych są organami właściwymi do:

- 1) przeprowadzania analizy ryzyka w zakresie prawidłowości dokonanych transakcji finansowanych z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji, realizowanych w ramach Wspólnej Polityki Rolnej, z wyłączeniem refundacji eksportowych;
- 2) opracowywania projektu rocznego programu kontroli, o którym mowa w art. 84 rozporządzenia nr 1306/2013, oraz projektu sprawozdania rocznego, o którym mowa w art. 86 rozporządzenia nr 1306/2013, w zakresie określonym w ust. 1;
- 3) przekazywania Głównemu Inspektorowi Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych listy przedsiębiorstw, u których zostanie przeprowadzona kontrola.

5. W zakresie określonym w ust. 4 pkt 1 i 2 Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, Dyrektor Generalny Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa oraz Prezes Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa przekazują ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa i ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych informacje i wyjaśnienia.

6. W zakresie nieuregulowanym w rozporządzeniu nr 1306/2013, do przeprowadzania kontroli stosuje się odpowiednio przepisy art. 24–28.

7. Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa i ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych protokoły z kontroli oraz dokumentację dotyczącą tej kontroli, w terminie 30 dni roboczych od dnia otrzymania tych dokumentów.

Art. 17d. 1. Wojewódzki inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych właściwy ze względu na miejsce prowadzenia produkcji jaj jest

organem właściwym w sprawie zwolnienia, o którym mowa w art. 11 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 589/2008 z dnia 23 czerwca 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w sprawie norm handlowych w odniesieniu do jaj (Dz. Urz. UE L 163 z 24.06.2008, str. 6, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 589/2008”.

2. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, zwane dalej „zwolnieniem”, jest dokonywane w drodze decyzji.

3. Wniosek o zwolnienie zawiera w szczególności:

- 1) nazwę, siedzibę i adres albo imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres wnioskodawcy;
- 2) kod producenta.

4. Podmiot, który uzyskał zwolnienie jest obowiązany:

- 1) prowadzić ewidencję jaj nieoznakowanych zawierającą:
 - a) nazwę albo imię i nazwisko i adres odbiorcy jaj,
 - b) miejsce przeznaczenia jaj,
 - c) liczbę lub masę jaj z podaniem daty ich wysłania;
- 2) informować pisemnie właściwego wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych o zamiarze dostawy jaj do odbiorców w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej, na 14 dni przed każdą wysyłką jaj, podając:
 - a) nazwę albo imię i nazwisko oraz adres odbiorcy jaj,
 - b) miejsce przeznaczenia jaj,
 - c) masę lub liczbę wysyłanych jaj.

5. Wojewódzki inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych niezwłocznie przekazuje informacje, o których mowa w ust. 4 pkt 2, Głównemu Inspektorowi Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

6. Wojewódzki inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych cofa w drodze decyzji zwolnienie, jeżeli podmiot nie wypełnia obowiązków, o których mowa w ust. 4.

7. Właściwy powiatowy lekarz weterynarii niezwłocznie informuje właściwego wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych o wydaniu decyzji ograniczającej lub zakazującej produkcji jaj, dotyczącej podmiotu, który uzyskał zwolnienie.

8. (uchylony)

9. Wojewódzki inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych niezwłocznie powiadamia o zwolnieniu oraz o cofnięciu zwolnienia powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce produkcji jaj oraz Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, który prowadzi wykaz podmiotów, które posiadają zwolnienie.

10. Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych informuje właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich Unii Europejskiej o podmiotach, które uzyskały zwolnienie zgodnie z art. 11 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 589/2008.

Art. 18. Zadania Inspekcji wykonują następujące organy:

- 1) Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, zwany dalej „Głównym Inspektorem”;
- 2) wojewoda przy pomocy wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, zwanego dalej „wojewódzkim inspektorem”, jako kierownika wojewódzkiej inspekcji jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, wchodzącej w skład zespolonej administracji wojewódzkiej.

Art. 18a. Kontrole należące do zakresu działania właściwych organów Inspekcji wykonuje również Służba Celno-Skarbowa w zakresie określonym w przepisach odrębnych.

Art. 19. 1. Główny Inspektor jest centralnym organem administracji rządowej podległym ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych.

2. Głównego Inspektora powołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw rynków rolnych. Prezes Rady Ministrów odwołuje Głównego Inspektora.

3. Zastępców Głównego Inspektora powołuje minister właściwy do spraw rynków rolnych na wniosek Głównego Inspektora. Minister właściwy do spraw rynków rolnych odwołuje zastępców Głównego Inspektora.

3a. Stanowisko Głównego Inspektora i jego zastępców może zajmować osoba, która:

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;
- 2) jest obywatelem polskim;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;

- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 5) posiada kompetencje kierownicze;
- 6) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym;
- 7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Głównego Inspektora.

3b. (uchylony)

3c. (uchylony)

3d. (uchylony)

3e. (uchylony)

3f. (uchylony)

3g. (uchylony)

3h. (uchylony)

3i. (uchylony)

3j. (uchylony)

3k. (uchylony)

3l. (uchylony)

3m. Powołanie na stanowiska, o których mowa w ust. 3a, jest równoznaczne z nawiązaniem stosunku pracy na podstawie powołania w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2020 r. poz. 1320).

4. (uchylony)

5. (uchylony)

6. Czynności wynikające ze stosunku pracy wobec wojewódzkiego inspektora oraz jego zastępcy wykonuje wojewoda w porozumieniu z Głównym Inspektorem.

7. Główny Inspektor może w każdym czasie wystąpić do wojewody o odwołanie wojewódzkiego inspektora, jeżeli przemawia za tym interes Inspekcji, a w szczególności, jeżeli działalność wojewódzkiego inspektora lub podległej mu jednostki na terenie właściwości danego wojewódzkiego inspektoratu jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych zagraża prawidłowemu wykonywaniu zadań Inspekcji.

Art. 20. 1. Główny Inspektor koordynuje i nadzoruje działalność Inspekcji.

1a. Główny Inspektor sprawuje nadzór nad wojewódzkimi inspektorami, w tym ma prawo kontroli ich działalności oraz wydawania im wytycznych i wiążących poleceń dotyczących podjęcia czynności w zakresie ich merytorycznego działania, a także może żądać od nich informacji w zakresie działania Inspekcji.

1b. Wytyczne i polecenia, o których mowa w ust. 1a, nie mogą dotyczyć rozstrzygnięć co do istoty sprawy załatwianej w drodze decyzji administracyjnej.

2. Główny Inspektor wykonuje swoje zadania przy pomocy Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

3. Wojewódzcy inspektorzy wykonują swoje zadania przy pomocy wojewódzkich inspektoratów jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

4. Wojewódzki inspektor może tworzyć oddziały wojewódzkiego inspektoratu, za zgodą Głównego Inspektora, w szczególności w celu wykonywania zadań, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 lit. b.

5. Główny Inspektor może tworzyć delegatury zamiejscowe Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

5a. Główny Inspektor może podejmować czynności należące do zakresu działania wojewódzkiego inspektora, w tym przeprowadzać kontrolę, jeżeli jest to uzasadnione szczególną wagą sprawy lub przyczynami organizacyjnymi. W tych przypadkach Główny Inspektor staje się organem właściwym.

5b. O podjęciu czynności, o których mowa w ust. 5a, Główny Inspektor niezwłocznie informuje wojewódzkiego inspektora, do którego zakresu działania należą podjęte czynności, wraz z podaniem przyczyny podjęcia tych czynności.

6. Minister właściwy do spraw rynków rolnych nadaje, w drodze zarządzenia, statut Głównemu Inspektoratowi. Statut określa w szczególności organizację Głównego Inspektoratu, rodzaje poszczególnych komórek organizacyjnych, zakres zadań oraz wzór znaku Inspekcji.

7. Pracownicy Inspekcji dokonujący kontroli granicznej artykułów rolno-spożywczych na granicy państwa są obowiązani do noszenia munduru.

7a. Wojewódzki inspektor przydziela mundur pracownikowi Inspekcji, o którym mowa w ust. 7.

7b. Pracownik Inspekcji zwraca mundur wojewódzkiemu inspektorowi w dniu rozwiązania stosunku pracy.

8. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, wzory, kolory oraz sposób przydzielania i zwracania munduru

pracowników Inspekcji, o których mowa w ust. 7, mając na względzie odróżnienie pracowników Inspekcji od innych służb kontroli oraz zapewnienie właściwego umundurowania pracowników Inspekcji, w szczególności biorąc pod uwagę okres użytkowania munduru.

Art. 20a. 1. Pracownicy Inspekcji dokonujący kontroli otrzymują legitymacje służbowe.

2. Legitymacje służbowe wydaje:

- 1) wojewoda – wojewódzkiemu inspektorowi i jego zastępcy;
- 2) wojewódzki inspektor – pracownikom wojewódzkiego inspektoratu jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych;
- 3) dyrektor generalny Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych – pracownikom Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

3. W przypadku utraty legitymacji służbowej pracownik jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić o tym organ, który wydał legitymację.

4. Organ, który wydał legitymację, przeprowadza postępowanie wyjaśniające, unieważnia utraconą legitymację służbową oraz wydaje nową.

5. Legitymacja służbowa podlega wymianie w przypadku:

- 1) zmiany imienia lub nazwiska pracownika;
- 2) uszkodzenia lub zniszczenia;
- 3) zmiany stanowiska pracownika.

6. Z chwilą rozwiązania stosunku pracy legitymacja służbowa podlega zwrotowi organowi, który ją wydał.

7. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, wzór legitymacji służbowej pracowników Inspekcji dokonujących kontroli, mając na względzie możliwość identyfikacji pracownika Inspekcji i jego stanowiska służbowego.

Art. 21. W rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, w sprawach należących do zakresu zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor, a organem wyższego stopnia – Główny Inspektor.

Art. 22. 1. Organy Inspekcji mogą upoważniać pracowników Inspekcji do załatwiania spraw w ich imieniu, w tym do wydawania decyzji administracyjnych.

2. Organy Inspekcji do wydawania decyzji administracyjnych mogą upoważniać pracowników, którzy:

- 1) ukończyli studia wyższe;
- 2) posiadają kwalifikacje potwierdzone co 5 lat zdaniem egzaminu z zakresu towaroznawstwa i obowiązujących przepisów o jakości handlowej przed komisją kwalifikacyjną, o której mowa w art. 35 ust. 2.

Rozdział 4

Postępowanie kontrolne

Art. 23. 1. Kontrola jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych oraz warunków składowania i transportu tych artykułów ma na celu sprawdzenie, czy:

- 1) artykuły rolno-spożywcze spełniają wymagania w zakresie jakości handlowej określone w przepisach o jakości handlowej oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta;
- 2) artykuły rolno-spożywcze są składowane lub transportowane w sposób zapewniający zachowanie ich właściwej jakości handlowej;
- 3) ilość i jakość składowanego artykułu rolno-spożywczego są zgodne z ustalonymi warunkami składowania.

2. Kontrola obejmuje co najmniej jedną z następujących czynności:

- 1) sprawdzenie dokumentów umożliwiających identyfikację artykułu rolno-spożywczego, atestów jakościowych, wyników badań laboratoryjnych oraz innych dokumentów świadczących o jego jakości handlowej;
- 2) sprawdzenie opakowania, oznakowania, prezentacji artykułu rolno-spożywczego oraz warunków jego przechowywania i transportu;
- 3) oględziny artykułu rolno-spożywczego;
- 4) pobranie próbek i wykonanie badań laboratoryjnych;
- 5) ustalenie klasy jakości artykułu rolno-spożywczego;
- 6) sprawdzanie sposobu produkcji artykułu rolno-spożywczego lub prawidłowości przebiegu procesu technologicznego.

3. (uchylony)

Art. 24. 1. Główny Inspektor, wojewódzcy inspektorzy oraz upoważnieni przez nich pracownicy Inspekcji, realizując zadania określone w ustawie oraz w odrębnych przepisach, uprawnieni są do:

- 1) wstępu na teren oraz do obiektów i pomieszczeń kontrolowanych jednostek oraz poruszania się na tym terenie i w tych obiektach i pomieszczeniach;
- 1a) wstępu do środków transportu kontrolowanych jednostek i przeprowadzania ich oględzin;
- 2) żądania pisemnych lub ustnych informacji związanych z przedmiotem kontroli;
- 3) żądania okazywania dokumentów związanych z przedmiotem kontroli oraz sporządzania z nich odpisów, kopii, notatek i wydruków, których zgodność z oryginałami potwierdza kierownik jednostki kontrolowanej lub osoba przez niego upoważniona;
- 4) pobierania nieodpłatnie próbek do badań;
- 5) żądania sporządzenia kserokopii i urzędowego tłumaczenia na język polski dokumentów sporządzonych w języku obcym związanych z przedmiotem kontroli;
- 6) legitymowania osób przebywających na terenie jednostki kontrolowanej w trakcie przeprowadzanej kontroli.

2. Organy administracji rządowej, państwowe jednostki organizacyjne oraz jednostki samorządu terytorialnego, na wniosek organów Inspekcji, udostępniają im nieodpłatnie dane niezbędne do wykonywania zadań Inspekcji, w szczególności przeprowadzania kontroli oraz wydawania decyzji administracyjnych.

Art. 24a. Kontrolowany ma obowiązek zapewnić upoważnionym pracownikom Inspekcji warunki niezbędne do sprawnego wykonywania obowiązków służbowych.

Art. 24b. Organy Inspekcji oraz upoważnieni przez nie pracownicy Inspekcji, wykonując zadania Inspekcji, podlegają ochronie prawnej przewidzianej dla funkcjonariuszy publicznych.

Art. 25. 1. Kontrolę przeprowadza pracownik Inspekcji po okazaniu legitymacji służbowej oraz upoważnienia do przeprowadzenia kontroli.

2. Pracownik Inspekcji może także:

- 1) przeprowadzić kontrolę jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych przywożonych spoza państw członkowskich Unii Europejskiej i państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron

umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w tym kontrolę graniczną tych artykułów,

- 2) dokonać oceny jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych,
- 3) przeprowadzić kontrolę warunków składowania i transportu artykułów rolno-spożywczych,
- 4) przeprowadzić kontrolę jakości handlowej świeżych owoców i warzyw, w tym ziemniaków, których jakość handlowa nie jest objęta zakresem regulacji przepisów Unii Europejskiej

– po okazaniu legitymacji służbowej oraz imiennego okresowego upoważnienia do przeprowadzenia kontroli.

3. Imienne okresowe upoważnienie do przeprowadzenia kontroli zawiera:

- 1) wskazanie podstawy prawnej do przeprowadzenia kontroli;
- 2) oznaczenie organu przeprowadzającego kontrolę;
- 3) datę i miejsce wystawienia tego upoważnienia;
- 4) imię i nazwisko pracownika Inspekcji uprawnionego do przeprowadzenia kontroli oraz numer jego legitymacji służbowej;
- 5) określenie zakresu przedmiotowego przeprowadzanej kontroli;
- 6) oznaczenie okresu obowiązywania tego upoważnienia;
- 7) podpis osoby udzielającej tego upoważnienia z podaniem zajmowanego stanowiska lub pełnionej funkcji.

4. Do imiennego okresowego upoważnienia do przeprowadzenia kontroli nie stosuje się przepisów art. 49 ust. 7 pkt 5, 7 i 9 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162).

5. Kontrolę, o której mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 lit. a, przeprowadza się w obecności kierownika kontrolowanej jednostki, a w razie jego nieobecności – osoby przez niego upoważnionej.

6. (uchylony)

7. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, wzór imiennego okresowego upoważnienia, o którym mowa w ust. 3, mając na względzie zapewnienie rzetelnej kontroli artykułów rolno-spożywczych oraz spełnienie przez to upoważnienie wymagań dotyczących treści upoważnień do przeprowadzenia kontroli wynikających z przepisów dotyczących działalności gospodarczej.

Art. 26. 1. Dokumenty, artykuły rolno-spożywcze i inne przedmioty mające związek z kontrolą oraz pomieszczenia, w których dokonuje się czynności kontrolnych, o których mowa w art. 23 ust. 2, mogą być zabezpieczone w sposób określony w art. 27.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy artykułów rolno-spożywczych ulegających szybkim zmianom biochemicznym.

Art. 27. 1. Zabezpieczenie dokumentów i innych przedmiotów, z zastrzeżeniem ust. 2, następuje przez dokonanie co najmniej jednej z następujących czynności:

- 1) oddanie ich na przechowanie jednostce kontrolowanej w oddzielnym i opieczętowanym schowku lub pomieszczeniu;
- 2) opieczętowanie ich i oddanie za pokwitowaniem na przechowanie kierownikowi lub innemu pracownikowi jednostki kontrolowanej;
- 3) zabranie ich za pokwitowaniem do przechowania przez organ Inspekcji – w przypadku braku możliwości zabezpieczenia i przechowywania w jednostce kontrolowanej.

2. Zabezpieczenie artykułów rolno-spożywczych polega na oddaniu ich pod nadzór kierownikowi lub innemu pracownikowi kontrolowanej jednostki z zakazem wprowadzenia tych artykułów do obrotu.

3. Zabezpieczenie pomieszczeń następuje przez ich zamknięcie i opieczętowanie lub zaplombowanie.

4. Zmiana sposobu zabezpieczeń, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 2 i 3, albo ich zdjęcie wymaga pisemnej zgody wojewódzkiego inspektora udzielonej na wniosek jednostki kontrolowanej.

5. Odmowa udzielenia zgody, o której mowa w ust. 4, następuje w drodze decyzji.

Art. 27a. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy w zakresie nieuregulowanym w art. 25–27 stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców.

Art. 28. 1. Z przebiegu kontroli sporządza się protokół, jeżeli przepisy Unii Europejskiej lub przepisy odrębne w zakresie rynków rolnych nie stanowią inaczej.

2. Protokół zawiera w szczególności:

- 1) czas trwania kontroli;

- 2) imię i nazwisko, stanowisko służbowe oraz numer legitymacji służbowej inspektora przeprowadzającego kontrolę;
- 3) dane identyfikujące kontrolowanego;
- 4) opis stanu faktycznego, stwierdzonego w wyniku kontroli, ze szczególnym uwzględnieniem ujawnionych nieprawidłowości oraz, jeżeli jest to możliwe, z podaniem przyczyn ich powstania, a także osób odpowiedzialnych za ich zaistnienie;
- 5) opis nieprawidłowości usuniętych w toku kontroli.

2a. (uchylony)

2b. Protokół sporządza się w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach.

3. Protokół należy przedstawić kierownikowi jednostki kontrolowanej, a w razie jego nieobecności – zastępcy kierownika lub innej osobie upoważnionej do zastępowania kierownika, a w razie nieobecności tych osób – osobie uczestniczącej w przeprowadzaniu kontroli.

4. Przed podpisaniem protokołu osoby, o których mowa w ust. 3, mają prawo wnieść do niego swoje uwagi.

5. Protokół podpisują przeprowadzający kontrolę oraz osoba, o której mowa w ust. 3; w przypadku odmowy złożenia podpisu przez osobę, o której mowa w ust. 3, przeprowadzający kontrolę zamieści o tym wzmiankę w protokole.

6. Z wykonanych w toku kontroli czynności, w tym zabezpieczenia artykułów rolno-spożywczych, dokumentów lub innych przedmiotów, dokonania oględzin, pobrania próbek lub przeprowadzenia innych dowodów sporządza się odrębne protokoły, chyba że w toku czynności kontrolnych nie stwierdzono nieprawidłowości.

6a. O sporządzeniu odrębnych protokołów z wykonania poszczególnych czynności, o których mowa w ust. 6, należy uczynić wzmiankę w protokole kontroli. W razie niestwierdzenia nieprawidłowości powyższe czynności kontrolne dokumentuje się w protokole kontroli.

7. Jeden egzemplarz protokołu pozostawia się osobie wymienionej w ust. 3.

8. (uchylony)

9. Podmiot kontrolowany może zgłosić do organu kontrolującego zastrzeżenia do ustaleń zawartych w protokole w terminie 7 dni od dnia podpisania protokołu.

10. W przypadku zgłoszenia zastrzeżeń organ kontrolujący rozpatruje je w terminie 7 dni od dnia ich zgłoszenia oraz, jeżeli to konieczne, przeprowadza

dodatkowe czynności kontrolne w celu uzupełnienia stanu faktycznego opisanego w protokole kontroli.

11. W przypadku uznania zgłoszonych zastrzeżeń wprowadza się zmiany w formie aneksu do protokołu. Aneks do protokołu podpisują przeprowadzający kontrolę i osoba, o której mowa w ust. 3.

12. W przypadku nieuwzględnienia zastrzeżeń w całości albo w części organ kontrolujący przekazuje niezwłocznie, nie później niż w terminie, o którym mowa w ust. 10, swoje stanowisko na piśmie podmiotowi kontrolowanemu zgłaszającemu zastrzeżenia.

13. Przeprowadzający kontrolę albo organ kontrolujący może, z urzędu lub na wniosek podmiotu kontrolowanego, prostować błędy pisarskie i rachunkowe lub inne oczywiste pomyłki w protokole.

Art. 28a. 1. Główny Inspektor oraz upoważnieni przez niego pracownicy Inspekcji są uprawnieni do nadzorowania kontroli przeprowadzanej przez wojewódzkich inspektorów w celu sprawdzenia prawidłowości przeprowadzania tej kontroli.

2. Przed przystąpieniem do nadzorowania kontroli, o której mowa w ust. 1, Główny Inspektor oraz upoważniony przez niego pracownik Inspekcji są obowiązani okazać legitymację służbową podmiotowi kontrolowanemu lub osobie przez niego upoważnionej oraz pracownikowi Inspekcji przeprowadzającemu kontrolę, a także okazać upoważnienie podmiotowi kontrolowanemu lub osobie przez niego upoważnionej, a w przypadku nieobecności tych osób – osobie uczestniczącej w przeprowadzaniu kontroli.

3. Do nadzorowania kontroli, o której mowa w ust. 1, stosuje się przepisy art. 24 ust. 1 pkt 1–2, 4 i 5 oraz art. 24a.

4. Główny Inspektor oraz upoważniony przez niego pracownik Inspekcji mogą dokonać zabezpieczenia, o którym mowa w art. 26, w sposób określony w art. 27.

5. Z czynności przeprowadzonych w toku nadzoru, o którym mowa w ust. 1, sporządza się protokół. Do sporządzania protokołu stosuje się przepisy art. 28.

6. W przypadku gdy Główny Inspektor albo upoważniony przez niego pracownik Inspekcji stwierdzi nieprawidłowości kontroli przeprowadzanej pod nadzorem, wydaje wojewódzkiemu inspektorowi polecenie niezwłocznego usunięcia tych nieprawidłowości.

7. Główny Inspektor kieruje do właściwego wojewódzkiego inspektora pisemne polecenia lub wytyczne, jeżeli jest to niezbędne w celu usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości kontroli przeprowadzanej pod nadzorem.

8. Wojewódzki inspektor jest obowiązany poinformować Głównego Inspektora, w wyznaczonym przez Głównego Inspektora terminie, o sposobie wykonania poleceń lub wytycznych, o których mowa w ust. 7.

Art. 29. 1. Wykonując zadania, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 lit. a oraz e–k, wojewódzki inspektor, w drodze decyzji, może:

- 1) zakazać wprowadzania do obrotu artykułu rolno-spożywczego niespełniającego wymagań jakości handlowej lub wymagań w zakresie transportu lub składowania;
- 2) nakazać poddanie artykułu rolno-spożywczego, o którym mowa w pkt 1, określonym zabiegom;
- 3) zakazać składowania artykułu rolno-spożywczego w nieodpowiednich warunkach albo jego transportowania środkami transportu nienadającymi się do tego celu;
- 4) przeklasyfikować artykuł rolno-spożywczy do niższej klasy, jeżeli artykuł ten nie spełnia wymagań jakościowych dla danej klasy jakości handlowej;
- 5) nakazać zniszczenie artykułu rolno-spożywczego, o którym mowa w pkt 1, na koszt jego posiadacza;
- 6) nakazać w punktach sprzedaży należących do podmiotu kontrolowanego wycofanie z obrotu całej partii artykułu rolno-spożywczego zafałszowanego, jeżeli stwierdzony rodzaj nieprawidłowości odnosi się do całej partii produkcyjnej artykułu rolno-spożywczego.

2. Decyzje, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3 i 6, mogą być wydane przed zakończeniem kontroli.

3. Decyzje, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3 i 6, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

4. Właściwość miejscową organu Inspekcji w sprawach, o których mowa w ust. 1, ustala się według miejsca przeprowadzenia kontroli.

5. Informacje zawarte w decyzjach, o których mowa w ust. 1, dotyczące zafałszowania artykułów rolno-spożywczych, podaje się do publicznej wiadomości,

z pominięciem informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa oraz inne tajemnice podlegające ochronie na podstawie przepisów odrębnych.

Art. 30. 1. Po przeprowadzeniu kontroli, o której mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 lit. b, w przypadku stwierdzenia niewłaściwej jakości handlowej organ Inspekcji, w drodze decyzji, zakazuje wprowadzenia artykułu rolno-spożywczego do obrotu.

2. Decyzji, o której mowa w ust. 1, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

Art. 30a. (uchylony)

Art. 30b. Jeżeli w wyniku przeprowadzonej kontroli stwierdzono nieprawidłowości, wojewódzki inspektor przekazuje pisemnie jednostce kontrolowanej zalecenia pokontrolne i wzywa ją do usunięcia nieprawidłowości w określonym terminie.

Art. 30c. Do kontroli jakości handlowej żywności w rolniczym handlu detalicznym stosuje się odpowiednio przepisy art. 23, art. 24, art. 25 ust. 2–6, art. 26–28 i art. 30b.

Art. 31. 1. Ocena jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, zwana dalej „oceną”, dokonywana jest na wniosek zainteresowanego przedsiębiorcy.

2. Ocena polega na sprawdzeniu, czy artykuły rolno-spożywcze spełniają wymagania w zakresie jakości handlowej określone w przepisach o jakości handlowej oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta.

3. W celu dokonania oceny mogą być przeprowadzone badania laboratoryjne.

4. Po dokonaniu oceny wojewódzki inspektor wydaje świadectwo jakości handlowej.

5. Za dokonanie czynności związanych z oceną, za przeprowadzenie badań laboratoryjnych i wydanie świadectwa

jakości handlowej pobiera się opłaty. W przypadku artykułów rolno-spożywczych przewożonych jednym środkiem transportu, w jednej ładowni lub w jednym kontenerze opłatę pobiera się za jedno świadectwo jakości handlowej oraz za jedną ocenę.

5a. Świadcstwo jakości handlowej może być wydane podmiotowi, który nie złożył wniosku o dokonanie oceny, jeżeli przedsiębiorca składający wniosek, o którym mowa w ust. 1, wyraził na to zgodę.

6. Do niewniesionych w terminie opłat, o których mowa w ust. 5, mają zastosowanie przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

7. Z przebiegu czynności pobierania próbek artykułów rolno-spożywczych dla potrzeb oceny sporządza się protokół, do którego stosuje się odpowiednio przepisy art. 28 ust. 3–6.

8. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, w drodze rozporządzenia, określi:

- 1) wzór świadctwa jakości handlowej, mając na względzie potrzebę prawidłowej identyfikacji ocenianej partii artykułów rolno-spożywczych;
- 2) w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych stawki opłat za dojazd do miejsca oceny, czynności związane z dokonaniem oceny, badania laboratoryjne i wydawanie świadctw jakości handlowej oraz sposób i termin wnoszenia tych opłat, mając na względzie zakres i rodzaj czynności związanych z dokonaniem oceny oraz rzeczywiste koszty ponoszone w związku z dokonywaniem oceny, przeprowadzaniem badań i wydawaniem świadctw jakości handlowej.

Art. 32. 1. Badania laboratoryjne związane z kontrolą jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych są przeprowadzane w laboratoriach Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, w tym w krajowych laboratoriach referencyjnych, o których mowa w art. 100 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady

89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.⁶⁾).

2. Badania laboratoryjne związane z oceną są przeprowadzane w laboratoriach Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych albo w innych laboratoriach posiadających akredytację.

3. W uzasadnionych przypadkach badania laboratoryjne, o których mowa w ust. 1 i 2, mogą być przeprowadzane na zlecenie właściwego organu Inspekcji przez inne wyspecjalizowane w danym zakresie laboratoria.

3a. Badania laboratoryjne związane z kontrolą jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych są finansowane ze środków Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

4. (uchylony)

5. Minister właściwy do spraw rynków rolnych wyznacza, w drodze rozporządzenia, krajowe laboratoria referencyjne w zakresie jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych oraz określa przedmiot i rodzaje badań przeprowadzanych przez te laboratoria, mając na względzie zapewnienie rzetelności i obiektywności wyników badań przeprowadzanych przez te laboratoria.

Art. 33. 1. Do kontroli, oceny lub ustalania klas jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych stosuje się urządzenia, które uzyskały pozytywną opinię właściwej jednostki, a pomiar dokonany za pomocą tych urządzeń zapewnia otrzymanie obiektywnych i wiarygodnych wyników w zakresie wymagań jakości handlowej.

2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych może określić, w drodze rozporządzenia, metody oceny, dopuszczalne tolerancje błędów oraz jednostki właściwe do wydawania opinii o urządzeniach, o których mowa w ust. 1, mając na względzie potencjał badawczy i zakres działania tych jednostek.

Art. 34. Minister właściwy do spraw rynków rolnych w drodze rozporządzenia:

1) określi szczegółowe warunki pobierania próbek artykułów rolno-spożywczych,

⁶⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 82 z 25.03.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 131 z 17.05.2019, str. 18 i Dz. Urz. UE L 165 z 21.06.2019, str. 4.

- 2) może określić metody analiz lub inne czynności związane z dokonywaniem kontroli lub oceny niektórych artykułów rolno-spożywczych,
 - 3) może określić szczegółowe warunki ustalania klas jakości handlowej niektórych artykułów rolno-spożywczych
- mając na względzie ich rodzaj i przeznaczenie.

Art. 35. 1. Pracownicy Inspekcji mogą pobierać próbki lub ustalać klasy jakości handlowej określonych artykułów rolno-spożywczych na zlecenie zainteresowanych przedsiębiorców.

2. Oprócz pracowników Inspekcji:

- 1) próbki artykułów rolno-spożywczych danego rodzaju mogą pobierać również osoby posiadające wiedzę praktyczną i teoretyczną z zakresu pobierania próbek artykułów rolno-spożywczych tego rodzaju, potwierdzoną egzaminem zdanym przed komisją kwalifikacyjną powołaną przez Głównego Inspektora,
- 2) klasy jakości tusz zwierząt rzeźnych mogą ustalać również osoby posiadające wiedzę praktyczną i teoretyczną z zakresu ustalania klas jakości tusz zwierząt rzeźnych, potwierdzoną egzaminem zdanym przed komisją kwalifikacyjną powołaną przez Głównego Inspektora,
- 3) klasy jakości świeżych owoców i warzyw mogą ustalać również osoby, które odbyły szkolenie w zakresie zasad ustalania klas jakości świeżych owoców i warzyw:
 - a) przeprowadzone przez wojewódzkiego inspektora lub podmiot upoważniony przez Głównego Inspektora lub
 - b) o którym mowa w art. 12 ust. 3 lit. a rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw (Dz. U. UE L 157 z 15.06.2011), zatwierdzone przez właściwy organ innego państwa,
- 4) pobierać próbki lub ustalać klasy jakości handlowej określonych artykułów rolno-spożywczych mogą również osoby, wobec których decyzja o uznaniu kwalifikacji, wydana na podstawie przepisów o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, stała się ostateczna

– wpisane do rejestru rzeczoznawców, zwane dalej „rzeczoznawcami”.

2a. Egzamin, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, jest zdawany co 3 lata.

2b. Upoważnienie do prowadzenia szkoleń w zakresie, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, może być wydane, jeżeli podmiot ubiegający się o to upoważnienie zapewnia:

- 1) odpowiednie warunki kadrowe do prowadzenia szkoleń w tym zakresie, w szczególności posiadanie przez osoby prowadzące szkolenia odpowiednich kwalifikacji: ukończenia studiów wyższych oraz posiadania wiedzy teoretycznej i co najmniej 5-letniego doświadczenia zawodowego z zakresu zagadnień objętych przedmiotem szkolenia;
- 2) przeprowadzenie szkoleń zgodnie z programem szkolenia odpowiadającym warunkom określonym w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 38.

2c. O wydaniu upoważnienia do prowadzenia szkoleń w zakresie, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, rozstrzyga Główny Inspektor, w drodze decyzji, na wniosek podmiotu ubiegającego się o to upoważnienie.

2d. Wniosek o wydanie upoważnienia do prowadzenia szkoleń, poza elementami podania określonymi w art. 63 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, 695, 1298 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 54 i 187), zawiera:

- 1) program szkolenia;
- 2) imiona i nazwiska osób mających prowadzić szkolenia oraz wskazanie posiadanych przez nie kwalifikacji do prowadzenia takich szkoleń.

2e. Do wniosku dołącza się dokumenty potwierdzające posiadanie przez osoby mające prowadzić szkolenia kwalifikacji do ich prowadzenia.

2f. Główny Inspektor cofa, w drodze decyzji, upoważnienie do prowadzenia szkoleń w zakresie, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, jeżeli upoważniony podmiot nie spełnia wymagań, o których mowa w ust. 2b pkt 1 lub 2.

3. Rejestr rzeczoznawców prowadzi, według specjalizacji w zakresie rodzajów artykułów rolno-spożywczych, wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce zamieszkania rzeczoznawcy albo – w przypadku osób niemających miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – wojewódzki inspektor właściwy dla województwa mazowieckiego.

4. Decyzję o wpisie, odmowie wpisu bądź skreśleniu z rejestru rzeczoznawców wydaje wojewódzki inspektor prowadzący rejestr rzeczoznawców.

5. Osobie wpisanej do rejestru rzeczoznawców wojewódzki inspektor wydaje zaświadczenie o wpisie oraz imienną pieczęć.

Art. 35a. 1. Udział w egzaminach, o których mowa w art. 35 ust. 2 pkt 1 i 2, oraz w szkoleniu, o którym mowa w art. 35 ust. 2 pkt 3 lit. a, podlega opłacie, która wynosi w przypadku:

- 1) egzaminów – 5% przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” na podstawie art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 291), zwanego dalej „przeciętnym wynagrodzeniem”, za rok poprzedzający rok przeprowadzenia egzaminu;
- 2) szkolenia – 1% przeciętnego wynagrodzenia za rok poprzedzający rok przeprowadzenia szkolenia – za godzinę szkolenia.

2. Opłaty, o których mowa w ust. 1, stanowią dochód budżetu państwa i są wpłacane na rachunek:

- 1) Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych – w przypadku egzaminów, o których mowa w art. 35 ust. 2 pkt 1 i 2;
- 2) wojewódzkiego inspektoratu jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych – w przypadku szkolenia, o którym mowa w art. 35 ust. 2 pkt 3 lit. a.

3. W przypadku gdy szkolenie, o którym mowa w art. 35 ust. 2 pkt 3 lit. a, przeprowadza podmiot upoważniony przez Głównego Inspektora, opłaty za udział w szkoleniu, o których mowa w ust. 1, stanowią przychód tego podmiotu.

Art. 35b. Za przeprowadzenie egzaminów, o których mowa w art. 35 ust. 2 pkt 1 i 2:

- 1) przewodniczący komisji kwalifikacyjnej otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 1% przeciętnego wynagrodzenia za rok poprzedzający rok przeprowadzenia egzaminu,
- 2) członkowie komisji kwalifikacyjnej otrzymują wynagrodzenie w wysokości 0,5% przeciętnego wynagrodzenia za rok poprzedzający rok przeprowadzenia egzaminu

– od jednej osoby egzaminowanej.

Art. 36. 1. Rzeczoznawcy z przeprowadzonych czynności sporządzają protokół.

2022-07-08

1a. W zakresie ustalania klas jakości tusz zwierząt rzeźnych dopuszcza się sporządzanie protokołów w postaci wydruku komputerowego.

2. Protokół należy przedstawić kierownikowi jednostki, w której wykonywane są czynności.

3. Kierownik jednostki ma prawo wnosić do protokołu swoje uwagi. O braku uwag należy uczynić wzmiankę w protokole.

4. Protokół sporządza się co najmniej w 2 egzemplarzach. Jeden egzemplarz protokołu pozostawia się osobie, o której mowa w ust. 2.

5. Protokół przechowuje się co najmniej rok od daty jego sporządzenia, z wyłączeniem protokołu z nadawania klasy tuszom wieprzowym, który przechowuje się przez 4 tygodnie od daty jego sporządzenia.

Art. 36a. 1. Nadzór nad wykonywaniem czynności przez rzeczoznawców sprawuje wojewódzki inspektor.

2. W ramach sprawowanego nadzoru wojewódzki inspektor przeprowadza kontrole działalności rzeczoznawców w miejscu wykonywania przez nich czynności.

3. Osoby fizyczne, osoby prawne i jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, na zlecenie których rzeczoznawca wykonuje czynności, są obowiązane:

- 1) zapewnić wojewódzkiemu inspektorowi wstęp na teren oraz do obiektów i pomieszczeń, gdzie są wykonywane czynności rzeczoznawcy, oraz możliwość poruszania się na tym terenie oraz w tych obiektach i pomieszczeniach;
- 2) zapewnić wojewódzkiemu inspektorowi wstęp do środków transportu, w których są wykonywane czynności rzeczoznawcy, i możliwość przeprowadzania ich oględzin;
- 3) udzielać wojewódzkiemu inspektorowi pisemnych lub ustnych informacji związanych z czynnościami wykonywanymi przez rzeczoznawcę;
- 4) okazywać wojewódzkiemu inspektorowi dokumenty związane z czynnościami wykonywanymi przez rzeczoznawcę;
- 5) umożliwić wojewódzkiemu inspektorowi pobieranie nieodpłatnie próbek artykułów rolno-spożywczych do badań.

4. Do przeprowadzania kontroli działalności rzeczoznawców stosuje się odpowiednio przepisy art. 24–28.

Art. 37. 1. Skreślenie z rejestru rzeczoznawców następuje w przypadku:

- 1) upływu 3 lat od dnia zdania egzaminu, o którym mowa w art. 35 ust. 2 pkt 2, chyba że przed upływem tego okresu rzeczoznawca ponownie zda taki egzamin;
- 2) nieprzestrzegania przepisów dotyczących wykonywanych czynności;
- 3) wykazania oczywistej nieudolności lub niedbałości przy wykonywaniu obowiązków;
- 4) nieuzasadnionej odmowy przeprowadzenia klasyfikacji artykułu rolno-spożywczego;
- 5) nierzetelnego i stronniczego wykonywania obowiązków;
- 6) skazania prawomocnym wyrokiem za przestępstwo popełnione z winy umyślnej;
- 7) rezygnacji złożonej przez rzeczoznawcę;
- 8) śmierci.

2. Skreślenie z rejestru rzeczoznawców w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 8, następuje z mocy prawa, bez wydania decyzji.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jeżeli w dotychczasowej działalności rzeczoznawcy nie stwierdzano istotnych uchybień, a podmiot zlecający czynności nie poniósł szkody, skreślenie z rejestru rzeczoznawców nie następuje.

4. W przypadku określonym w ust. 3, wojewódzki inspektor kieruje do rzeczoznawcy pisemne upomnienie, wskazując popełnione naruszenia oraz nakazując rzeczoznawcy podjęcie określonych działań naprawczych w wyznaczonym terminie. W razie niewykonania tych działań naprawczych w terminie wojewódzki inspektor skreśla rzeczoznawcę z rejestru rzeczoznawców.

Art. 38. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób przeprowadzania egzaminów, o których mowa w art. 22 ust. 2 pkt 2 oraz art. 35 ust. 2 pkt 1 i 2, oraz sposób powoływania i skład komisji kwalifikacyjnej,
- 2) szczegółowy tryb ubiegania się o udzielenie upoważnienia oraz szczegółowe wymagania do uzyskania przez podmiot upoważnienia do prowadzenia szkoleń w zakresie, o którym mowa w art. 35 ust. 2 pkt 3 lit. a,
- 3) wzory zaświadczeń o wpisie do rejestru rzeczoznawców, pieczęci imiennej wydawanej rzeczoznawcom i protokołów z przeprowadzonych przez rzeczoznawcę czynności

– mając na względzie zapewnienie rzetelnej i obiektywnej kontroli artykułów rolno-spożywczych.

Art. 39. 1. Przedsiębiorcy są obowiązani wnieść opłaty za czynności przeprowadzone w ramach kontroli:

- 1) granicznej jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych;
- 2) jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych innej niż określona w pkt 1, w tym przeprowadzonej na podstawie przepisów odrębnych, jeżeli w wyniku tej kontroli stwierdzono, że artykuły rolno-spożywcze nie odpowiadają wymaganiom w zakresie jakości handlowej wynikającym z przepisów o jakości handlowej lub wymaganiom dodatkowym zadeklarowanym przez producenta.

1a. Opłaty, o których mowa w ust. 1, są wpłacane na rachunek bankowy odpowiednio Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych albo wojewódzkiego inspektoratu jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

2. Do niewniesionych w terminie opłat, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, stawki opłat, o których mowa w ust. 1, mając na względzie koszty pobrania próbek, koszty dojazdu osób pobierających próbki, a także koszty przeprowadzonych badań laboratoryjnych i innych czynności związanych z dokonaniem kontroli.

Rozdział 5

Przepisy karne i kary pieniężne

Art. 40. 1. Kto:

- 1) (uchylony)
- 2) (uchylony)
- 3) stosuje do oceny lub ustalenia klas jakości artykułów rolno-spożywczych urządzenia, które nie uzyskały pozytywnej opinii właściwej jednostki,
- 4) składa lub transportuje artykuły rolno-spożywcze w sposób niezapewniający utrzymania ich właściwej jakości handlowej,
- 5) nie zgłasza wojewódzkiemu inspektorowi podjęcia albo prowadzenia lub zaprzestania prowadzenia działalności w zakresie produkcji, składowania, konfekcjonowania lub obrotu artykułami rolno-spożywczymi

– podlega karze grzywny.

2. Kto:

- 1) nie prowadzi klasyfikacji jaj zgodnie z art. 4 rozporządzenia nr 589/2008 oraz pkt II części VI załącznika VII do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 671, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1308/2013”, albo prowadzi ją niezgodnie z tymi przepisami,
- 2) nie klasyfikuje, nie pakuje lub nie znakuje jaj zgodnie z art. 6 rozporządzenia nr 589/2008,
- 3) nie znakuje opakowań transportowych zgodnie z art. 7 rozporządzenia nr 589/2008,
- 4) wprowadza do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jaja nieoznakowane zgodnie z art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 589/2008,
- 5) nie znakuje jaj kodem producenta zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia nr 589/2008,
- 6) będąc producentem, nie prowadzi ewidencji zgodnie z art. 20 rozporządzenia nr 589/2008,
- 7) prowadząc punkt odbioru, nie prowadzi ewidencji zgodnie z art. 21 rozporządzenia nr 589/2008,
- 8) prowadząc zakład pakowania, nie prowadzi ewidencji zgodnie z art. 22 rozporządzenia nr 589/2008

– podlega karze grzywny.

3. (uchylony)

4. Kto:

- 1) prowadząc rzeźnię:
 - a) nie prowadzi lub nie przechowuje dokumentacji albo prowadzi lub przechowuje ją niezgodnie z przepisami art. 12 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 543/2008 z dnia 16 czerwca 2008 r. wprowadzającego szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do mięsa drobiowego (Dz. Urz. UE L 157 z 17.06.2008, str. 46, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 543/2008”,

- b) nie prowadzi systematycznej kontroli zawartości wody wchłoniętej albo prowadzi ją niezgodnie z przepisami art. 16 ust. 1–3 i art. 20 ust. 3 rozporządzenia nr 543/2008 lub nie podejmuje czynności określonych w art. 16 ust. 1–3 i art. 20 ust. 3 rozporządzenia nr 543/2008,
- 2) będąc producentem, nie prowadzi lub nie przechowuje dokumentacji albo prowadzi lub przechowuje ją niezgodnie z przepisami art. 12 ust. 2 rozporządzenia nr 543/2008,
- 3) prowadząc zakład wylęgu drobiu, nie prowadzi lub nie przechowuje dokumentacji albo prowadzi lub przechowuje ją niezgodnie z przepisami art. 12 ust. 4 rozporządzenia nr 543/2008,
- 4) prowadząc rzeźnię:
 - a) wprowadza do obrotu kurczaki mrożone lub głęboko mrożone, o zawartości wody przekraczającej wartości nieuniknione ze względów technologicznych, oznaczone za pomocą metody analizy opisanej w załączniku VI lub w załączniku VII rozporządzenia nr 543/2008,
 - b) wprowadza do obrotu kurczaki mrożone lub głęboko mrożone, oraz:
 - nie pobiera próbek w celu monitorowania wchłaniania wody w procesie schładzania oraz zawartości wody w kurczakach mrożonych lub głęboko mrożonych,
 - nie rejestruje lub nie przechowuje przez okres jednego roku wyników kontroli, o której mowa w art. 15 ust. 2 tiret drugie rozporządzenia nr 543/2008,
 - nie oznakowuje każdej partii w sposób umożliwiający ustalenie daty produkcji lub nie zamieszcza daty produkcji partii w dokumentacji produkcji,
 - c) nie wykonuje czynności, o których mowa w art. 20 ust. 2 rozporządzenia nr 543/2008
- podlega karze grzywny.
- 4a. Kto, wbrew obowiązkowi określonymu w art. 5 rozporządzenia nr 485/2008, nie udostępnia dokumentów lub nie udziela informacji objętych zakresem kontroli
 - podlega karze grzywny.
- 4b. Kto:
 - 1) prowadzi klasyfikację tusz wieprzowych lub wołowych nie posiadając uprawnień rzeczoznawcy,

- 2) wykonuje czynności związane z klasyfikacją lub ustalaniem masy tusz wieprzowych niezgodnie z wymaganiami określonymi w:
 - a) części B załącznika IV do rozporządzenia nr 1308/2013 lub
 - b) art. 7 ust. 1 i ust. 3 lit. b rozporządzenia 2017/1182,
 - 3) wykonuje czynności związane z klasyfikacją lub ustalaniem masy tusz wołowych niezgodnie z wymaganiami określonymi w:
 - a) części A załącznika IV do rozporządzenia nr 1308/2013 lub
 - b) art. 1, art. 7 ust. 1 i ust. 3 lit. a oraz załączniku I do rozporządzenia 2017/1182 lub art. 5 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/1184 z dnia 20 kwietnia 2017 r. ustanawiającego zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do unijnych skal klasyfikacji tusz wołowych, wieprzowych i baranich oraz raportowania cen rynkowych niektórych kategorii tusz i żywych zwierząt (Dz. Urz. UE L 171 z 04.07.2017, str. 103), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/1184”, lub załączniku do tego rozporządzenia,
 - 4) nie dokumentuje w sposób określony w przepisach o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych albo niewłaściwie dokumentuje czynności z zakresu klasyfikacji lub ustalania masy tusz wieprzowych lub wołowych
- podlega karze grzywny.

4c. Kto, prowadząc rzeźnię świń:

- 1) poddaje klasyfikacji lub ustalaniu masy tusz wieprzowych niezgodnie z wymaganiami określonymi w części B załącznika IV do rozporządzenia nr 1308/2013 lub art. 6 ust. 1, art. 7 ust. 1, ust. 3 lit. b i ust. 4 lit. a lub art. 12 ust. 1 lit. b i ust. 2 rozporządzenia 2017/1182,
- 2) nie przechowuje dokumentacji z czynności nadawania klas tuszom wieprzowym przez okres, o którym mowa w art. 36 ust. 5,
- 3) nie poddaje klasyfikacji tusz wieprzowych metodami klasyfikacji zatwierdzonymi decyzją Komisji 2005/240/WE z dnia 11 marca 2005 r. zatwierdzającą metody klasyfikacji tusz wieprzowych w Polsce (Dz. Urz. UE L 74 z 19.03.2005, str. 62, z późn. zm.⁷⁾),

⁷⁾ Zmiany wymienionej decyzji zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 207 z 10.08.2005, str. 20, Dz. Urz. UE L 258 z 04.10.2005, str. 5, Dz. Urz. UE L 209 z 17.08.2011, str. 43 i Dz. Urz. UE L 42 z 13.02.2019, str. 29.

- 4) nie znakuje tusz wieprzowych zgodnie z art. 8 rozporządzenia 2017/1182 lub przepisami o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych dotyczącymi szczegółowych warunków ustalania i sposobu oznaczania klas jakości handlowej tusz wieprzowych oraz tusz wołowych w zakresie oznaczania tusz wieprzowych,
- 5) nie dopełnia obowiązku, o którym mowa w art. 15a ust. 3c lub 3d, w terminie określonym w art. 15a ust. 3e,
- 6) nie przekazuje dostawcy zwierząt wyników klasyfikacji tusz wieprzowych zgodnie z art. 1 rozporządzenia 2017/1184,
- 7) nie dopełnia obowiązku, o którym mowa w art. 12 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2017/1182

– podlega karze grzywny.

4d. Kto, prowadząc rzeźnię bydła:

- 1) poddaje klasyfikacji lub ustalaniu masy tusz wołowych niezgodnie z wymaganiami określonymi w:
 - a) części A załącznika IV do rozporządzenia nr 1308/2013,
 - b) art. 1, art. 6 ust. 1 i 3, art. 7 ust. 1 i ust. 3 lit. a i art. 12 rozporządzenia 2017/1182 oraz załączniku I do tego rozporządzenia,
 - ba) art. 5 rozporządzenia 2017/1184 lub załączniku do tego rozporządzenia,
 - c) (uchylona)
- 2) nie przechowuje dokumentacji z czynności nadawania klas tuszom wołowym w okresie, o którym mowa w art. 36 ust. 5,
- 3) nie przekazuje dostawcy zwierząt wyników klasyfikacji tusz wołowych zgodnie z art. 1 rozporządzenia 2017/1184,
- 4) nie znakuje tusz wołowych zgodnie z art. 8 rozporządzenia 2017/1182 lub przepisami o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych dotyczącymi szczegółowych warunków ustalania i sposobu oznaczania klas jakości handlowej tusz wieprzowych oraz tusz wołowych w zakresie oznaczania tusz wołowych,
- 5) nie dopełnia obowiązku, o którym mowa w art. 15a ust. 3c lub 3d, w terminie określonym w art. 15a ust. 3e,
- 6) nie dopełnia obowiązku, o którym mowa w art. 12 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2017/1182,
- 7) stosuje do klasyfikacji tusz wołowych metodę automatycznej klasyfikacji, o której mowa w art. 10 ust. 1 rozporządzenia 2017/1182, która nie uzyskała zatwierdzenia na podstawie art. 15b ust. 7

– podlega karze grzywny.

4e. Kto:

- 1) prowadząc rzeźnię, nie klasyfikuje bydła w wieku poniżej 12. miesiąca życia zgodnie z pkt II części I załącznika VII do rozporządzenia nr 1308/2013,
- 2) nie znakuje zgodnie z pkt III i IV części I załącznika VII do rozporządzenia nr 1308/2013 mięsa z pkt I części I załącznika VII do tego rozporządzenia

– podlega karze grzywny.

5. Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w ust. 1–4e, następuje w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

Art. 40a. 1. Kto:

- 1) uniemożliwia organowi Inspekcji przeprowadzanie kontroli, o których mowa w ustawie, lub kontroli przeprowadzanych na podstawie przepisów odrębnych, podlega karze pieniężnej w wysokości do dwudziestokrotnego przeciętnego wynagrodzenia za rok poprzedzający rok nałożenia kary;
- 2) utrudnia organowi Inspekcji przeprowadzanie kontroli, o których mowa w ustawie, lub kontroli przeprowadzanych na podstawie przepisów odrębnych, podlega karze pieniężnej w wysokości do piętnastokrotnego przeciętnego wynagrodzenia za rok poprzedzający rok nałożenia kary;
- 3) wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł;
- 4) wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze zafałszowane, podlega karze pieniężnej w wysokości nie wyższej niż 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, nie niższej jednak niż 1000 zł;
- 5) będąc do tego obowiązany, nie poddaje klasyfikacji lub ustalaniu masy tusz wieprzowych lub wołowych, podlega karze pieniężnej w wysokości nie wyższej niż 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, nie niższej jednak niż 1000 zł;

- 6) nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 7 ust. 3 lub 4, podlega karze pieniężnej w wysokości do trzykrotnego przeciętnego wynagrodzenia za rok poprzedzający rok nałożenia kary, nie niższej jednak niż 200 zł;
- 7) nie wykonuje decyzji, o których mowa w art. 29 ust. 1, podlega karze pieniężnej w wysokości do trzykrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej, lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie do obrotu artykułów rolno-spożywczych będących przedmiotem tych decyzji, nie niższej jednak niż 500 zł.

2. Kto nie usunął nieprawidłowości stwierdzonych podczas kontroli, o których mowa w ustawie, lub kontroli przeprowadzanych na podstawie przepisów odrębnych, w terminie określonym w zaleceniach pokontrolnych, podlega karze pieniężnej w wysokości do trzykrotnego przeciętnego wynagrodzenia za rok poprzedzający rok nałożenia kary.

3. Kto wprowadza ponownie do obrotu produkt tego samego rodzaju, który nie odpowiada jakości handlowej ze względu na tę samą wadę, podlega karze pieniężnej ustalonej – w zależności od stwierdzonej wady – zgodnie z ust. 1 pkt 3 lub 4, podwyższonej o wysokość kar nałożonych w okresie 24 miesięcy przed dniem rozpoczęcia kontroli.

3a. Kto bez zgody wojewódzkiego inspektora zmienia sposób zabezpieczeń, o których mowa w art. 27 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 2 i 3, albo je zdejmuje, podlega karze pieniężnej w wysokości do trzykrotnego przeciętnego wynagrodzenia za rok poprzedzający rok nałożenia kary.

4. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 1–3a, wymierza, w drodze decyzji, Główny Inspektor albo wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce przeprowadzenia kontroli.

4a. Informacje zawarte w decyzjach wydanych na podstawie ust. 1 pkt 4 podaje się do publicznej wiadomości, z pominięciem informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa.

5. Ustalając wysokość kary pieniężnej, Główny Inspektor albo wojewódzki inspektor uwzględnia stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów oraz przychodu, a także wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych.

5a. Przed ustaleniem wysokości kary pieniężnej Główny Inspektor albo wojewódzki inspektor może żądać okazania dokumentów związanych z ustaleniem

okoliczności, o których mowa w ust. 5, w szczególności dotyczących obrotów, przychodu i wartości kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych.

5b. W przypadku gdy przedsiębiorca nie uzyskał przychodu w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, przy wymierzaniu kary pieniężnej na podstawie ust. 1 pkt 4 lub 5 Główny Inspektor albo wojewódzki inspektor wymierza karę pieniężną w wysokości do dwudziestokrotnego przeciętnego wynagrodzenia za rok poprzedzający rok nałożenia kary, nie niższą jednak niż 1000 zł.

5c. W przypadku niskiego stopnia szkodliwości czynu, niewielkiego zakresu naruszenia lub braku stwierdzenia istotnych uchybień w dotychczasowej działalności podmiotu można odstąpić od wymierzenia kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1–3a.

5d. O odstąpieniu od wymierzenia kar pieniężnych, o którym mowa w ust. 5c, rozstrzyga, w drodze decyzji, Główny Inspektor albo wojewódzki inspektor.

6. Termin zapłaty kary pieniężnej wynosi 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

7. Kary pieniężne są wpłacane na rachunek bankowy odpowiednio Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych albo wojewódzkiego inspektoratu jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

8. W zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie oraz w Kodeksie postępowania administracyjnego do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325, 1423, 2122, 2123 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 72), z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują Głównemu Inspektorowi albo wojewódzkiemu inspektorowi właściwemu ze względu na miejsce przeprowadzenia kontroli.

Art. 40b. Jeżeli naruszenie, o którym mowa w art. 40a ust. 1 pkt 3 lub 4 lub ust. 3, wyczerpuje jednocześnie znamiona naruszenia, o którym mowa w art. 58b ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 224) lub art. 24 ust. 1 pkt 4, 5 lub 6 lub ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 2022 r. o rolnictwie ekologicznym i produkcji ekologicznej (Dz. U. poz. 1370), karę pieniężną wymierza się na podstawie przepisów niniejszej ustawy.

Rozdział 6

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 41. (pominięty)

Art. 42. (pominięty)

Rozdział 7

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 43. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy pracownicy Inspekcji Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych oraz pracownicy Centralnego Inspektoratu Standaryzacji stają się pracownikami Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

2. W sprawach, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy art. 23¹ Kodeksu pracy.

Art. 44. Postępowania wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie ustawy, prowadzone przez organy Inspekcji Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych, na podstawie ustawy z dnia 30 czerwca 1970 r. o Inspekcji Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych (Dz. U. z 2000 r. poz. 293, 991 i 1191 oraz z 2001 r. poz. 19) oraz przez Centralny Inspektorat Standaryzacji, na podstawie ustawy z dnia 12 września 1996 r. o państwowym nadzorze standaryzacyjnym towarów rolno-spożywczych w obrocie z zagranicą (Dz. U. poz. 584), przejmują odpowiednio do zakresu swojego działania organy Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

Art. 45. W okresie 2 lat od dnia wejścia w życie ustawy do wydawania decyzji administracyjnych mogą być upoważniani pracownicy Inspekcji niespełniający warunków, o których mowa w art. 22 ust. 2.

Art. 46. Z dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) nieruchomości, będące w trwałym zarządzie, oraz pozostałe mienie, będące w zarządzie Głównego Inspektoratu Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych oraz wojewódzkich inspektoratów skupu i przetwórstwa artykułów rolnych, przechodzą z mocy prawa odpowiednio w trwały zarząd lub w zarząd Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych i wojewódzkich inspektoratów;

- 2) nieruchomości, stanowiące własność Centralnego Inspektoratu Standaryzacji, stają się własnością Skarbu Państwa pozostającą w trwałym zarządzie Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, a pozostałe mienie, stanowiące własność Centralnego Inspektoratu Standaryzacji lub mienie Skarbu Państwa będące we władaniu Centralnego Inspektoratu Standaryzacji, staje się z mocy prawa mieniem Skarbu Państwa, będącym w zarządzie Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych;
- 3) wierzytelności i zobowiązania Głównego Inspektoratu Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych oraz Centralnego Inspektoratu Standaryzacji stają się wierzytelnościami i zobowiązaniami Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych;
- 4) wierzytelności i zobowiązania wojewódzkich inspektoratów skupu i przetwórstwa artykułów rolnych stają się wierzytelnościami i zobowiązaniami wojewódzkich inspektoratów jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

Art. 46a. Ilekroć w przepisach odrębnych jest mowa o:

- 1) Inspekcji Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych – należy przez to rozumieć Inspekcję Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych;
- 2) Głównym Inspektorze Inspekcji Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych – należy przez to rozumieć Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych;
- 3) wojewódzkim inspektorze skupu i przetwórstwa artykułów rolnych – należy przez to rozumieć wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych;
- 4) Głównym Inspektoracie Inspekcji Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych – należy przez to rozumieć Główny Inspektorat Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych;
- 5) wojewódzkim inspektoracie skupu i przetwórstwa artykułów rolnych – należy przez to rozumieć wojewódzki inspektorat jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

Art. 47. (pominięty)

Art. 48. Tracą moc:

- 1) ustawa z dnia 30 czerwca 1970 r. o Inspekcji Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych (Dz. U. z 2000 r. poz. 293, 991 i 1191 oraz z 2001 r. poz. 19);

- 2) ustawa z dnia 12 września 1996 r. o państwowym nadzorze standaryzacyjnym towarów rolno-spożywczych w obrocie z zagranicą (Dz. U. poz. 584).

Art. 49. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003 r.